8. kapitola: Zdroj moci

Předcházející část: 7. kapitola: Každodenní analýza kritického bodu

***

Moc versus síla

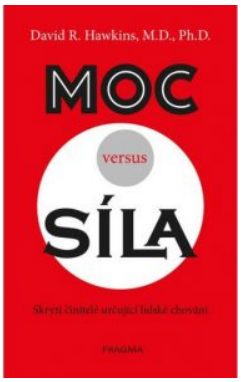

Přesměrovat a objednat knihu…

Práva na vydávání překladů knih Dr. Davida R. Hawkinse mají v ČR s SR dvě společnosti – Nakladatelství Pravda.je a Pragma.
Nevytváříme vlastní e-shop, ale můžete náš web a naše společné neziskové akce a setkání podpořit zakoupením knihy na stránkách vydavatele. Námi vytvořené družstvo EVOLUCE, které je účetně pořadatelem neziskových akcí a setkání, získá z takto zakoupené knihy příspěvek na svoji činnost.
Při objednávání stačí ve třetím kroku, kdy vyplňujete „Informace o vás“ rozkliknout „Zadat poznámku pro prodejce“ a napsat text „evoluce“.
Doprava i platba je přizpůsobena pro Českou i Slovenskou republiku.
Vydalo nakladatelství PRAGMA – listopad 2017

***

Hlavním cílem našeho zkoumání je spíše praktické než akademické nebo filozofické porozumění, i když určité filozofické závěry mohou být bezprostředně vyvozeny i ze stručné analýzy moci a síly Z praktického hlediska, než postoupíme dále, potřebujeme vědět, co je vnitřním zdrojem moci a jak funguje. Co zodpovídá za její převahu? Proč síla vždy nakonec podlehne skutečné moci?

V tomto ohledu nám Ústava Spojených států může poskytnout užitečnou studii. Úroveň pravdivosti tohoto dokumentu dosahuje přibližně hranice 700. Jestliže někdo projde větu za větou, objeví zdroj této moci: myšlenku, že všichni lidé jsou si rovni díky božskému původu stvoření a že lidská práva jsou vlastní každému tvoru, a proto nezcizitelná. Je zajímavé, že tatáž myšlenky byla zdrojem duchovní moci Mahátmy Gándhího.

Moc versus síla

Během dalšího zkoumání uvidíme, že duchovní moc vychází ze *smyslu, významu.* Má co dělat s motivem a má co dělat s principem. Duchovní moc je vždy spojena s tím, co podporuje význam života samého. Působí na tu část lidské povahy, kterou nazýváme *ušlechtilá* – na rozdíl od fyzické síly, která působí na to, co označujeme jako *omezenost.* Duchovní moc působí na to, co povznáší, vyznamenává a zušlechťuje. Fyzická síla, má-li působit pozitivně, musí být oprávněná, zatímco duchovní moc nevyžaduje žádné oprávnění. Fyzická síla je spojena s něčím částečným, duchovní moc s celkem.

Jestliže analyzujeme podstatu fyzické síly, ihned pochopíme, proč musí podlehnout duchovní moci. Je to v souladu s jedním ze základních zákonů fyziky. Vzhledem k tomu, že síla automaticky vytváří protisílu, její účinek je a priori omezen. Mohli bychom říct, že síla je vlastně pohyb – působí odsud tam (nebo se o to snaží) proti opozici. Na druhé straně, moc je klidná, nepohyblivá. Je to v podstatě stojící pole, které se nepohybuje. Gravitace sama se například nepohybuje proti ničemu. Její energie pohybuje všemi předměty v jejím poli, ale gravitační pole samo se nepohybuje.

Fyzická síla vždy působí proti něčemu, zatímco duchovní moc nemá cíl, vůči němuž by se zaměřovala. Fyzická síla je neúplná, a proto musí být neustále živena energií. Duchovní moc je úplná sama o sobě a nevyžaduje nic zvenčí. Nemá žádné požadavky. Nemá žádné potřeby. Vzhledem k tomu, že fyzická síla je nenasytná, neustále konzumuje. Duchovní moc na rozdíl od ní posiluje, vydává, zásobuje a podporuje. Duchovní moc dává život a energii – fyzická síla je bere. Všimněme si, že duchovní moc je spojená se soucítěním, a díky tomu se cítíme pozitivně naladěni. Fyzická síla je spojena s posuzováním a způsobuje, že o sobě příliš dobře nesmýšlíme.

Fyzická síla vždy vytváří protisílu, její účinek spíš polarizuje, než aby sjednocoval. Polarizace je vždy znamením možného konfliktu. Její cena je proto vysoká. Vzhledem k tomu, že fyzická síla vyvolává polarizaci, nevyhnutelně vytváří dichotomii výhry/prohry. A protože někdo vždy prohrává, vytvářejí se nepřátelé. Fyzická síla neustále čelící nepřátelům vyžaduje stálou obranu. Udržování obranného postavení je nepochybně drahé, ať na trhu, v politice, nebo v mezinárodních záležitostech.

Při hledání zdroje duchovní moci zjišťujeme, že je spojena s významem, smyslem, a ten má co dělat se smyslem života samotného. Fyzická síla je konkrétní, doslovná a problematická. Vyžaduje důkaz a podporu. Zdroje duchovní moci jsou ne-prokazatelné, nepodmíněné. Samozřejmý neznamená prokazatelný. To, že zdraví je důležitější než nemoc, že život je důležitější než smrt, že poctivost je důležitější než nepoctivost, že víra a důvěra jsou víc než pochybnost a cynismus, že konstruktivní má přednost před destruktivním – to všechno jsou samozřejmá tvrzení nezávislá na důkazu. Nakonec jediná věc, kterou můžeme říct o zdroji duchovní moci, je, že prostě „je“.

Každá civilizace je postavena na určitých vnitřních principech. Jestliže jsou principy civilizace ušlechtilé, civilizace je úspěšná. Jsou-li sobecké, upadá. Jako pojem může slovo *principy* znít abstraktně, ale

důsledky principů jsou zcela konkrétní. Jestliže zkoumáme principy, vidíme, že tkví v neviditelné říši ve vědomí samotném. I když příklady poctivosti ve světě lze demonstrovat, poctivost sama jako organizační princip významný pro civilizaci neexistuje nikde ve vnějším světě nezávisle. Pravá duchovní moc pak vyzařuje ze samotného vědomí. To, co vidíme, je viditelný projev neviditelného.

Hrdost, ušlechtilost záměru, obětování se pro obecné blaho – všechny tyto věci jsou pokládány za inspirativní, dávající životu smysl. Ale to, co nás skutečně inspiruje ve fyzickém světě, jsou věci, které symbolizují myšlenky, které pro nás mají hluboký smysl. Takové symboly přetvářejí naše motivy podle abstraktního principu. Symbol může zmobilizovat velkou duchovní moc díky principu, který už dlí v našem vědomí.

Význam je tak důležitý, že když pro jedince život přestane mít smysl, obvykle následuje sebevražda. Jakmile náš život ztratí smysl, nejprve upadneme do deprese. Když život ztratí význam, opouštíme jej úplně. Fyzická síla má přechodné cíle. Jakmile je jich dosaženo, zůstává prázdnota bezvýznamnosti. Na druhé straně duchovní moc nás nekonečně motivuje. Jestliže věnujeme život například zlepšování péče o každého, s nímž se setkáme, náš život nikdy neztratí smysl. Pokud je na druhé straně cílem našeho života finanční úspěch, co se stane, až jej dosáhneme? To je jedna z hlavních příčin deprese u mužů a žen středního věku.

Deziluze z prázdnoty je důsledkem neschopnosti sladit života s principy, z nichž duchovní moc pramení. Dobrý příklad tohoto jevu můžeme vidět v životě velkých hudebníků, skladatelů a dirigentů naší vlastní doby. Jak často pokračují v produktivní kariéře po osmdesátce a devadesátce, často mají děti a plní energie žijí do velmi zralého věku! Jejich život byl věnován tvorbě a ztělesnění krásy, což obsahuje a vyzařuje obrovskou duchovní moc. Z klinického výzkumu víme, že krása má co dělat s dlouhověkostí a životní silou. A protože krása je funkcí tvořivosti, dlouhověkost je běžná u všech tvůrčích zaměstnání.

Nová paradigmata

Pozitivismus jako filozofický směr je založený na předpokladu, že nic není reálné, ledaže by to bylo měřitelné. Je přirozeně vlastní přírodním vědám. Zdroje duchovní síly však jsou neviditelné a nehmatatelné. Klamná sofistika logického empirismu je jasná ze samotné jeho základní premisy. Říct, že nic není reálné, pokud to není měřitelné, je už abstraktní

názor, nebo ne? Tento názor sám není hmatatelný, viditelný ani měřitelný. Argument hmatatelnosti je sám vytvořen z nehmatatelnosti.

I kdyby takový názor byl odůvodněný, kdo by chtěl žít bez hrdosti, cti, lásky, soucítění nebo významu? Zabývejme se tímto argumentem navzdory jeho neblahým aspektům.

Má duchovní moc nějaký hmatatelný základ? Vychází výlučně z neurčitého, mystického, filozofického, duchovního nebo abstraktní-ho? Existuje něco víc, co se můžeme dozvědět o duchovní moci, co by mělo smysl pro lidi orientované pouze na svět levé mozkové hemisféry – svět, který bez ohledu na svou takřka počítačovou složitost zůstává jen systémem mechanického měření?

Než půjdeme dál, připomeňme si, že ani ty nejvyspělejší přístroje umělé inteligence na světě nejsou schopny pociťovat radost nebo štěstí. Fyzická síla může přinést uspokojení, ale zdrojem radosti je pouze duchovní moc. Vítězství nad druhými přináší uspokojení, zatímco vítězství nad *sebou* přináší radost. Jak však předchozí kapitoly ukázaly, tyto vlastnosti mohou být dnes nejen měřeny, mohou být přesně zhodnoceny. Abychom tento fakt učinili srozumitelnějším pro rozum, pokračujme v naší cestě přes některé snáze pochopitelné koncepce z pokročilé teoretické fyziky

Nemusíme se těmito koncepcemi nechat zastrašit. Naopak, jejich důsledky pro každodenní život jsou zcela jednoduché, přestože mají dalekosáhlý dopad. Nemusíme rozumět molekulární struktuře pryže, abychom měli prospěch z toho, že máme na svém autě pryžové pneumatiky. I když důkazy Einsteinovy teorie relativity, Bellova teorému a dalších jsou složité, všechny lze vysvětit několika i pro laika snadno pochopitelnými větami.

Několik nedávno definovaných koncepcí má význam pro pochopení podstaty duchovní moci. Jednou je teorie fyzika Davida Bohma, která tvrdí, že existuje projevený (viditelný) a neprojevený (neviditelný) vesmír. Tato myšlenka nemusí být děsivá. Ani mnohé jevy a věci, které známe z každodenního života, jako je rentgen, rádiové a televizní vlny, nejsou viditelné. „Zahalený“ vesmír působí paralelně s viditelným, „odhaleným“ vesmírem, který je sám pouze projevem zahaleného, neviditelného vesmíru.

Tak například působila myšlenka stavby nejvyšší budovy na světě – výsledkem nakonec bylo, že neviditelná koncepce se stala mrakodrapem Empire State Building ve viditelném světě. Zahalený, neprojevený svět je spojený s lidským vědomím, protože inspirace vzniká v mysli tvůrce. Bohm říká, že mysl a hmotu jako protikladné strany mince spojuje význam.

Další užitečnou koncepcí je názor Ruperta Sheldrakea na morfogenetická či morfická pole neboli M-pole. Tyto neviditelné organizační vzorce působí jako energetická schémata k ustavení forem na různých úrovních života. V závislosti na charakteristických zvláštnostech M-polí jednotlivých druhů vznikají struktury příslušných druhů. Něco podobného jako M-pole také existuje v energetických polích vědomí obsahujících myš-lenkové vzorce a obrazy – jev pojmenovaný „formativní kauzalita“. Myšlenka, že M-pole pomáhají učení, byla ověřena rozsáhlým experimentováním.

Když sir Roger Bannister uběhl míli za čtyři minuty a překonal tak dosavadní rekord, vytvořil nové M-pole. Podle systému víry převládajícího v lidském vědomí uběhnout míli za čtyři minuty je vrcholem lidských možností. Když bylo vytvořeno nové M-pole, mnoho běžců náhle začalo běhat tuto vzdálenost pod čtyři minuty. To se stává vždy, když se změní platforma lidského vnímání, ať jde o schopnost létat (M-pole vytvořené bratry Wrightovými), nebo schopnost vyléčit se z alkoholismu (M-pole, které vytvořil Bili W., zakladatel organizace Anonymní alkoholici). Jakmile je M-pole vytvořeno, každý, kdo zopakuje daný úspěch, posiluje duchovní sílu tohoto M-pole.

Všichni jsme obeznámeni se skutečností, že nové myšlenky často jako by vznikaly v myslích několika od sebe vzdálených lidí najednou. M-pole působí jako organizační princip, jako druh obecné magnetické přitažlivosti. M-pole se nemusí nikam pohybovat – je to statické, všudypřítomné energetické pole. Jakmile je vytvořeno, existuje jako univerzálně dostupný vzor v celém neviditelném světě.

Teorie chaosu

Další koncepce, s níž je třeba se důkladněji seznámit, je *teorie chaosu* (nelineární dynamika). Poprvé byla použita ke studiu jednoduchých modelů předpovídání počasí, které celá staletí dospívalo ke shodě, že pro počasí neexistuje žádný definovatelný, předvídatelný matematický vzorec (stejně jako neexistuje žádný způsob, jak pomocí matematiky vypočítat, kdy z kapajícího kohoutku ukápne kapka vody, nebo vysvětlit, jak se kapka tvoří). Chaos je pouhá masa zjevně bezvýznamných dat – například teček -, v nichž můžeme vidět jakýkoli vnitřní organizační vzorec. S nástupem pokročilé počítačové technologie bylo zjištěno, že v tom, co se jeví jako neuspořádané, by mohly být pomocí počítačové analýzy nalezeny vnitřní organizační vzorce, jinak řečeno – to, co se zdá být nahodilé, má ve skutečnosti vnitřní řád.

Tato analýza odhalila vzorce, které často vypadají jako dvě poloviny číslice osm, spojené středem jednotlivých kružnic v určité vzdálenosti od sebe, vytvářející jakýsi trychtýřovitý efekt, takže obrazec sám má opakovatelnou geometrickou konfiguraci. Věda totiž pochopila to, co mystikové prohlašují už celá staletí: že svět je skutečně soudržný, jednotný a uspořádaný kolem sjednocujících vzorců.

Nelineární dynamika potvrdila, že ve vesmíru opravdu neexistuje chaos. Dojem nepořádku, který v nás řada jevů vyvolává, je pouze důsledkem omezenosti našeho vnímání. Toto odhalení vyvolalo znepokojení v lidech s dominantní levou mozkovou hemisférou, ale typům s dominantní pravou mozkovou hemisférou připadalo samozřejmé. Tvořiví lidé pouze píší, malují, modelují nebo navrhují to, co už vidí ve své vlastní mysli, koneckonců netančíme podle logiky, tančíme na základě pocitových vzorců. Rozhodujeme se podle hodnot a hodnoty jsou spojeny s vnitřními vzory.

Přijatý řetězec kauzality, jak je běžné chápán v elementárních vědách, se vyskytuje jako posloupnost A → B → C, V tomto schématu materiálního determinismu není nic vnitřní svobodného, vše je pouze výsledkem něčeho jiného. Proto je to omezené. Tento systém skutečné popisuje jeden svět – svět síly. Síla A vede k síle B a je převedena na sílu C s důsledkem D. D se zase stává začátkem další série řetězových reakcí, *ad finitum.* To je svět levé mozkové hemisféry, pozemský a předvídatelný. Je to omezené paradigma, na jehož základě fungují konvenční vědy: známé, kontrolovatelné, zmapovatelné, ale netvořivé – podmíněné minulostí, a proto omezené. To není svět génia, ale mnozí si myslí, že je bezpečný. Je to svět produktivity a praktičnosti ale tvořivým lidem připadá obyčejný, prozaický a neinspirativní,

Jedna věc je koncipovat Empire State Building a něco jiného je takovou budovu postavit. K tomu, aby se něco uskutečnilo, je potřebná motivace. Motivace vychází z významu. Proto jsou viditelný a neviditelný svět spojeny dohromady, jak jsme už viděli na schématu:

Zde vidíme koncepci ABC, která v neviditelném, zahaleném vesmíru bude aktivovat vynoření ve viditelném světě, což povede k A → B → C. Tak z neviditelného světa vznikne svět viditelný, a je tudíž ovlivněn budoucností. Schopnost neviditelné koncepce zhmotnit se je založena na duchovní síle pů-vodní koncepce. Mohli bychom říct, že pravá mozková hemisféra „získala vzor“ a levá mozková hemisféra „jej zviditelňuje“. ABC může být buď vysokoenergetický atraktor, nebo nízkoenergetický atraktor. Určité koncepce a hodnoty zřejmě mají větší duchovní moc než jiné. (Věda dosud jen definovala, že atraktory mohou mít buď vysoký

energetický stupeň, nebo nízký energetický stupeň.)

Jednoduše řečeno, silné atraktorové vzory způsobují, že se projevujeme silně, slabé vzory způsobují, že se projevujeme slabě. Některé myšlenky jsou tak oslabující, že jejich pouhé udržování v mysli zabraňuje testovanému subjektu vůbec udržet ruku nahoře. Jiné koncepce jsou tak silné, že když je má testovaný na mysli, je i s vynaložením maximálního úsilí nemožné stlačit jeho paži dolů. Takové je všeobecné klinické pozorování. Silné vzory jsou spojeny se zdravím. Slabé vzory jsou spojeny s nevolností, nemocí a smrtí. Zabýváte-li se myšlenkami na odpuštění, vaše paže bude silná – ale jestliže ve vás hlodají myšlenky na pomstu, vaše paže zeslábne.

Pro naše účely je skutečně pouze nutné poznat, že duchovní moc je to, co vás dělá silnými, zatímco fyzická síla vás oslabuje. Láska, soucítění a odpuštění, které může někdo mylně pokládat za submisivní, jsou ve skutečnosti velmi posilující. Na druhé straně touha po pomstě, sklon k odsuzování a zatracování vás nevyhnutelně oslabují. Proto bez ohledu na morální spravedlnost je prostým klinickým faktem, že z dlouhodobého hlediska slabost nemůže úspěšně obstát proti síle. Proto slabé padá samo o sobě.

V průběhu lidské historie se jedinci velké duchovní moci zcela ztotožnili se silnými atraktory. Neopomněli však zdůraznit, že duchovní moc, kterou vládli, nepochází z nich. Každý z nich přisuzoval zdroj této duchovní moci něčemu vyššímu, než byl sám.

Všichni velcí učitelé v *historii našeho druhu učili pouze jednu věc stále dokola* v *jakémkoli jazyce,* v *kterékoli době. Přes rozdílnost použitých slov lze podstatu jejich sdělení vyjádřit jednoduše: Vzdejte se slabých atraktorů ve prospěch silných atraktorů.*

Při zkoumání těchto atraktorů si všimneme, že některé slabé vzory mají tendenci napodobovat (avšak pouze formou) silné vzory. Budeme je nazývat *imitátory.* Němci za Třetí říše byli klamáni patriotismem, protože se domnívali, že to je Patriotismus. Demagog nebo fanatik se snaží prodat nám imitátory jako skutečnou věc. Demagogové k tomuto cíli používají spoustu slov… ti, kdo vycházejí z duchovní moci, nepotřebují mnoho mluvit.

Následující část: 9. kapitola: Vzory moci v lidských postojích